అస్త్రం

జె.యు.బి.వి.ప్రసాద్

అమెరికాలో తెలుగువారి 'సదాచారాలు'

అనేకానేక విషయాల మరో కోణంపై నెలకో విమర్శనాస్త్రం

నేను అమెరికా రాకముందు చెన్నైలో వుండేవాడిని. ఒకసారి పని మీద హైదరాబాదు వెళ్ళినపుడు, చూద్దామని మా బావమరిది ఇంటికెళ్ళాను. ముందరగదిలో ఓ మూల ఇనుపరేకు మంచం మీద కూర్చుని చదువుకుంటోంది ఇంజినీరింగ్ కంప్యూటర్ సైన్సు చదువుతున్న వాళ్ళ రెండో కూతురు. నేను తిన్నగా అక్కడకే వెళ్ళి, ''ఏమ్మా, బాగున్నావా?'' అని పలకరిస్తూ తల మీద చెయ్యేశాను. ''అయ్యో!'' అంటూ కెవ్వున పెద్ద కేక పెట్టింది. నాకు గుండెలు అవిసినట్టయి, ఆ మంచం మీదే చతికిలపడి, ''ఏమైందేమైంద''ని కంగారు పడ్డాను. మాకు కాస్త దూరంగా వున్న మా బావమరిది, కూతురికి ఏదో సైగ చేసి, ''అబ్బే, ఏమీ లేదండీ, ఏదో వులిక్కిపడి వుంటుంది, అంతే'' అన్నాడు ఇబ్బందిగా నవ్వుతూ. అప్పటికి ఆ పిల్ల తల్లీ, అక్కా కూడా ఆ గదిలోకి వచ్చి, నేను మంచం మీదే కూర్చోడం చూసి తెల్లబోతూ నిలబడ్డారు.

''అవునంకుల్! ఏం లేదు, ఏం లేదు'' అని ఆ అమ్మాయి అంది కంగారు, కంగారుగా.

ఆ వాతావరణం చూసి నాకు కాస్త కాస్త అర్థం అయింది, ఇదేదో 'నెలసరి' వ్యవహారం కాబోలు అని. అదికాక పోతే, నేను ముట్టుకున్నందుకు అంత కంగారెందుకూ? నాకు ఒళ్ళు మండింది. అయినా, నేనూ ఏమీ ఎరగనట్టు, కాస్సేపు ఆ మంచం మీదే కూర్చుని మాట్లాడేను. వచ్చే ముందు మా బావమరిదిని కావలించుకుని, అతని భార్యకి షేక్‌హాండ్ ఇచ్చి, పెద్దకూతురి తల నిమిరి, ''వెళ్తానండీ'' అంటూ బయట పడ్డాను. నేను బయట పడ్డ వెంటనే, బాత్‌రూం వేపు పరిగెత్తబోయే మా బావమరిదినీ, వాళ్ళనీ తలుచుకుని చాలా నవ్వుకున్నాను.

ఇంకో నాలుగు రోజులు పోయాక మళ్ళీ వాళ్ళింటికెళ్ళాను. అప్పుడా అమ్మాయి వాకిట్లో కూర్చుని, ఏదో నోట్సు రాసుకుంటోంది. ''ఏమ్మా, రాధికా! చదువుకుని, జ్ఞానం తెలుసుకుంటున్న పిల్లవి కదా? రేపో, మాపో పెద్ద ఇంజనీరువై, 'సత్యం కంప్యూటర్స్' లాంటి కంపెనీలో వుద్యోగం కూడా చేస్తావు. ప్రతీ నెలా స్త్రీలకి అది ప్రకృతి ధర్మమే కదా? ఆ విషయం విడిగా కూర్చుంటూ నలుగురికీ తెలియజేసుకోవాలా? అది నీకు సిగ్గుగా అనిపించదా?'' అని గబగబా అడిగాను.

''అదేం లేదంకుల్! 'అమ్మని బాధ పెట్టడం ఎందుకు', అన్చెప్పి అలా చేస్తాను. అంతే!'' అంటూ, కొంచెం సిగ్గుపడుతూ, నవ్వింది.

ఆ విధంగా ఆ అమ్మాయి తన తప్పిదాన్ని తల్లి మీదకి తోసేసింది. నాకేం నమ్మబుద్ధి కాలేదు ఆ మాటలు. ఈ రోజుల్లో పిల్లలు ఎన్ని విషయాలకో తల్లితండ్రుల్ని ఎదిరిస్తున్నారు. తమ కిష్టమైన బట్టలూ, ఫాషన్‌లూ, ... పెద్దవాళ్ళు వద్దన్న వాటిని మానేస్తున్నారా? దీనికీ ఎదురు తిరగొచ్చు కదా? రేపీ అమ్మాయి పెద్దయితే, తన పిల్లల పట్ల కూడా ఇలాగే ప్రవర్తిస్తుంది.

అమెరికాకి వెళ్ళే అవకాశం వచ్చినపుడు, అక్కడకి వెళ్ళిన వాళ్ళలో ఇండియా వాళ్ళ చాదస్తాలు వుండవని సంతోషించాను.

....

అమెరికా ఆఫీసులో నాతో పని చేసే ఒక తెలుగాయన, కామేశ్వరరావు, ఆలస్యంగా వచ్చాడు ఆఫీసుకి. (ఈ వ్యాసంలో ఏ పేర్లూ నిజం పేర్లు కావు.)

"ఏమయిందండీ, ఆలస్యంగా వచ్చారూ? అందరూ బాగానే వున్నారా?" అంటూ పలకరించాను.

"ఏమీ లేదు. మా అమ్మాయి పెద్ద మనిషయింది. అందుకే కాస్త ఆలస్యం అయింది" అనంటూ సీటు వేపు వెళ్ళిపోయాడు.

మొదట తెల్లబోయాను. ఆ తరువాత ఆశ్చర్యపోయాను కాస్సేపు. ఆ పై తరువాత కాస్త సిగ్గేసింది. తండ్రులు ఇలా మాట్లాడతారని తెలియదు. కాస్సేప్పోయాక ఇంటి నించీ ఫోను. సారాంశం - మా కొలీగ్ భార్య తమ కూతురు పెద్ద మనిషయిందని సాయంకాలం పేరంటం చేస్తున్నారట. మా ఆవిడ్నీ రమ్మని పిలిచారట.

ఇంక వుండబట్టలేకపోయాను. మా కొలీగ్ భార్యతో కూడా మంచి పరిచయమే వుంది. ఆవిడకి ఎన్ని దైవ నమ్మకాలున్నా, కాస్త అభ్యుదయంగానే మాట్లాడుతుంది సాంఘిక విషయాల్లో. వెంటనే ఆవిడకి ఫోను చేశాను. డైరెక్టుగానే విషయంలోకి దిగిపోయాను.

"చూడండీ, పార్వతిగారూ! పూర్వకాలంలో రక రకాల మూఢ నమ్మకాల వల్ల ఆడపిల్లలు పెద్ద మనుషులవగానే అందరికీ చెప్పేవారు. కొన్ని కులాల్లో అయితే అలా చెయ్యడం, తమింట్లో పెళ్ళి కెదిగిన ఆడపిల్ల వున్నట్టు తెలియజెయ్యడం. అప్పుడు మగ పెళ్ళి వారెళ్ళి పిల్లనివ్వమని అడుగుతారు. అగ్ర కులాల్లో అయితే పెద్దమనిషవడం బ్రహ్మ హత్యా పాతకంగా భావిస్తారు. పురాణ కథలో ఇంద్రుడు ఒక మునిని సంహరిస్తాడు ఏదో వివాదంలో. దాంతో వాడికి బ్రహ్మ హత్యా పాతకం చుట్టుకుంటుంది. అప్పుడు విష్ణువు వచ్చి ఆ పాతకాన్ని నాలుగు భాగాలు చేస్తాడు. అది నాలుగు రకాలుగా పోతుందని ఆ మార్గాలు చెబుతాడు. ఒకటోది-చెట్లకి గాటు పెడితే వచ్చే పాల రూపంలోనూ, రెండోది-భూమికి చవిటి నేల రూపంలోనూ, మూడోది-సముద్రానికి కెరటాల మీద వచ్చే నురుగు రూపంలోనూ, నాల్గోది-స్త్రీలకి బహిష్టు రూపంలోనూ పోతాయి అంటాడు. అయితే అదంతా పుక్కిటి పురాణం తప్ప, నిజం కాదు కదా? ప్రజల్లో కొందరైనా అదంతా గ్రహించుకున్నారు. అప్పట్నించీ అది నమ్మడం మానేశారు. సముద్రం మీద నురగని ముట్టుకోని మనిషి గానీ, చవిటి నేల మీద అడుగు పెట్టని మనిషి గానీ, చెట్టు గాటు నించీ వచ్చే పాలని తాకని మనిషి గానీ వుండరు కదా, సాధారణంగా? చాలా మంది ఆ నాలుగో నమ్మకాన్ని కూడా వదిలేశారు. అది ప్రకృతి ధర్మమనీ, శుభ్రంగా వుండాలి తప్పితే, మరేమీ కాదనీ గ్రహించుకుని అలాగే ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఆ విషయం ఇంకొకరికి తెలియాల్సిన అవసరం కూడా లేదని స్త్రీలు అర్థం చేసుకున్నారు. మీరిక్కడ ఇలా అమెరికాలో పేరంటాలు చెయ్యడం చాలా చాదస్తంగా వుంటుంది. మనల్ని చూసి అందరూ నవ్వుతారు. వద్దు, మానెయ్యండి" అంటూ పెద్ద లెక్చరిచ్చాను ఆశతో.

ఆవిడ నా లెక్చరంతా ఒక్క మాటతో ఎగరగొట్టింది.

"మీరు నాస్తికులు కాబట్టీ, ఇలా మాట్లాడుతున్నారు. మాకు దైవ నమ్మకాలున్నాయి. మేం శాంతి కోసం పూజ చెయ్యాలి. పేరంటం చెయ్యాలి. మాకు తప్పదండీ" అంది.

"మీకు దైవ నమ్మకాలుంటే, ఇంటిల్లిపాదీ కూర్చుని పూజ చేసుకోండి! ఎవరు అభ్యంతరం చెబుతారు? కానీ ఈ విషయం అందరికీ చెప్పడం ఎందుకూ? పేరంటం ఎందుకూ? మీ అమ్మాయి కూడా, తోటి మగ పిల్లలకి ఈ విషయం తెలిసిందంటే, సిగ్గు పడదా?" ఇంకా ఆశ పూర్తిగా చావలేదు నాకు. "ఆలోచించండి" అని ఫోను పెట్టేశాను.

ఒక అరగంటలో పార్వతిగారు మళ్ళీ ఫోను చేసింది.

"మా అమ్మాయిని అడిగాను మీరు చెప్పిన విషయం. 'పేరంటం చేసుకోవడం నాకు సరదాగానే వుంటుంది మమ్మీ' అంది. కాబట్టి మీరు మీ ఆవిడ్ని పేరంటానికి పంపండి" అన్చెప్పి ఫోను పెట్టేసిందావిడ.

ఇలాంటి జనాల్ని అమెరికా మారుస్తుందేమో అనుకున్నాను ఇదివరకు చాలాసార్లు. ఈ కుటుంబం వాళ్ళు మా కన్నా ముందే వచ్చారు. ఇండియావాళ్ళు ఇక్కడికి వచ్చి 'తమ సంస్కృతి'ని ఎంత గట్టిగా కాపాడుకోవాలనుకుంటున్నారో కదా అనిపించింది. ఇంతకాలం అగ్ర కులాల వారికే ఈ చాదస్తం

అనుకునేవాణ్ణి. మా కొలీగ్ విషయం జరిగాక, ఈ చాదస్తం కులాల కతీతంగా వుందని అర్థం అయింది.

జరిగిందంతా మా ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్లో అందరికీ తెలిసిపోయింది. ఇంక వీళ్ళందరూ వాళ్ళ పిల్లలకి కూడా పేరంటాలు మొదలు పెడతారు కాబోలు అని దిగులు పడుతూ వుండేవాణ్ణి. అలా కొన్నేళ్ళు గడిచాయి గానీ, మళ్ళీ ఎక్కడా ఆ వార్తలు వినలేదు. అమెరికాలో మన తెలుగు వారు ఆ 'చాదస్తాలు' వదిలేశారని చాలా సంతోషం కలిగింది. అదే మాట ఒక ఫ్రెండుతో అన్నాను. ఆయనకి మగపిల్లలే. ఆడపిల్లలు లేరు.

"అదంతా మీ భ్రమండీ! అందరిళ్ళలోనూ అటువంటి పేరంటాలు జరగనే జరిగాయి. జరుగుతూనే వున్నాయి. మీరు పెద్ద పెద్ద వుపన్యాసాలు ఇస్తారని చెప్పి, అందరూ మీకు తెలియనివ్వకుండా జాగ్రత్తగా చేసుకున్నారు. అన్నింటికీ వెళ్ళింది మా ఆవిడ" అన్నాడాయన నవ్వుతూ.

మొహం చిట్లించుకోవడం తప్ప, ఏమీ చెయ్యలేక పోయాను. ఇంతింత పెద్ద పెద్ద చదువులు చదువుకున్న వాళ్ళలో, అంత చిన్న మార్పు రాలేదే అని చింతించాను.

....

ఈ మధ్యకాలంలో కొత్తగా అమెరికా వచ్చిన, తెలుసున్న వాళ్ళింటికి చూద్దామని వెళ్ళాను మా అబ్బాయితో. మేం వెళ్ళేసరికి వాళ్ళింటి నిండా బోల్డుమంది ఆడాళ్ళున్నారు. కాస్సేపు బయట తిరిగి మళ్ళీ వచ్చాము. అది శ్రావణ మాసం. ఏదో నోముల విషయం అనుకున్నాను. లోపలకెళ్ళాక చేతిలో చిమ్మిలుండలు పెట్టారు తినమని. అప్పుడు కూడా బుర్రలో లైటు వెలగలేదు. తినేసి, బాగుందని ఇంకోటి పెట్టమన్నాను.

"ఏమిటీ విశేషం? చిమ్మిలి చేశారెందుకూ? నా చిన్నతనంలో, మా వూళ్ళో నందికేశుని నోముకని చిమ్మిలి చేసి పెట్టేవారు. ఎంత బాగుండేదో" అన్నాను లొట్టలేసుకుంటూ.

అప్పుడు చెప్పిందా ఇంటావిడ అసలు విషయం. వాళ్ళ చిన్న పిల్ల పెద్ద పిల్ల అయిందిట. కీడు పోతుందని నలుగురాడవాళ్ళని పిలిచి, నువ్వుల చిమ్మిలి తొక్కిందట. తెలిశాక నోరంతా చేదయి పోయింది. "పెద్ద పిల్లవడం ఏమిటీ?" అని మా పిల్లాడు అడిగితే, "తర్వాత చెబుతాలే" అన్నాను.

....

"నేను కులాలనసలు పట్టించుకోనండీ!" అన్నారు రామస్వామి 'చౌదరి'గారు.

"నేను కూడా అంతేనండీ!" అన్నారు విశ్వనాథ 'రెడ్డి'గారు.

"కాదు మరీ!" అని వంత పాడారు ఈశ్వరానంద 'శర్మ', సీతారామ 'శాస్త్రి'గార్లు.

"మేం మాత్రం తక్కువ తిన్నామా? మాకూ కులాల నమ్మకాలు లేవండీ!" అన్నారు రమేష్ 'నాయుడు'గారూ, సుబ్బి'శెట్టి'గారూ, రాజ'వర్మ'గారూ.

ఇలా తమ పేర్లలో కులాలను తగిలించుకుని, కుల నమ్మకాల్ని నిర్మూలించడానికి పాటు పడుతూ వుంటారు ఈ 'అభ్యుదయ వాదు'లు. అమెరికాలో వుండే తెలుగు వాళ్ళయితే, ఏ కులానికాకులం విడిపోయి వున్నారు. చౌదర్లూ, రెడ్లూ, శాస్త్రుల్లూ, ...

ఈ సాంప్రదాయం 'అభ్యుదయ' వాదుల్లోనూ వుంది, కొంత మంది 'మార్క్సిస్టుల్లో'నూ వుంది, కొంత మంది 'నాస్తికుల్లో'నూ వుంది.

అన్నట్టు అమెరికాలో తెలుగు వారికి ఇంకో పెద్ద 'సదాచారం' వుంది. అది శ్రావణ మాసం నోములూ, వరలక్ష్మీ వ్రతం చేసుకోవడం, గట్రా. అసలు సమస్య అది కాదు. అగ్రకులాల వాళ్ళు అగ్రకులాలు కాని వాళ్ళకి వాయనాలు ఇవ్వరు నోములు నోచుకుంటే.

ఒకసారి తెలుసున్న వారింటికి వెళ్ళాను. ఆవిడ పేరు సావిత్రమ్మ. ఆవిడతో ఏదో మాట్లాడుతున్నాను. అంతలో వారి అపార్ట్‌మెంటు డోరు బెల్లు మోగింది. ఆ తలుపుకి దగ్గరలో వున్న నేను తలుపు తెరిచాను. బయట ఒకావిడ పట్టుచీర కట్టుకుని, తల నిండా పూలతో, మెడ నిండా నగలతో, నుదుటిన తిలకం

బొట్టుతో పాటు కుంకుం బొట్టుతో, నొసటన కుంకుమతో, చేతిలో ఒక బుట్టతో నించుని వుంది. ఆవిడనెప్పుడూ చూడలేదు. అడ్డు తొలిగి ఆవిడకి దారిచ్చాను లోపలకి. సావిత్రమ్మగారు కూడా ఈవిడెవరా అని ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది.

వచ్చినావిడ, "నా పేరు సుభద్రదండీ! సుబ్బాయమ్మగారు మీరు మన వాళ్ళే అని చెబితే, నోము వాయనం ఇవ్వడానికి వచ్చానండి. చూస్తూ, చూస్తూ ఇంత నోమూ నోచి, వాయనం శూద్రాళ్ళకివ్వలేం కదండీ?" అంటూ బుట్టలో సామగ్రి అంతా బయటకి తీసింది.

సావిత్రమ్మగారు నవ్వు ముఖంతో కింద కూర్చుంది. ఆ వచ్చినావిడ బుట్ట లోంచి తీసి ఈవిడ కాళ్ళకి పసుపు రాసింది. ఈవిడ నుదుటి మీద అప్పటికే వున్న కుంకుం బొట్టు మీద మళ్ళీ కుంకుం బొట్టు పెట్టింది. ఓ నల్ల అట్లకాడ తీసి, దాని మీద వున్నకాస్త మసిని కాటుకలా కంటికి రాసింది. చేతిలో వాయనం, అక్షంతలూ పెట్టి, కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టింది. సావిత్రమ్మ సంతోషంగా అన్నీ చేయించుకుంది.

చివర్లో, సుభద్రమ్మ, "ఇంకా ఇవ్వాల్సిన వాయనాలు చాలా వున్నాయండీ! ఈ అపార్ట్‌మెంట్లలో మన వాళ్ళు చాలా మంది వున్నారుట కదండీ? మీరు వాళ్ళ అపార్ట్‌మెంట్ల నెంబర్లు చెబితే, వెళ్ళి వాళ్ళకి కూడా వాయనాలు ఇచ్చి వెళ్తానండీ!" అంది ప్రాధేయపడుతూ.

సావిత్రమ్మగారు ఆ వివరాలన్నీ ఇచ్చింది. సుభద్రమ్మ వెళ్ళిపోయింది నవ్వు ముఖంతో. ఇంక ఆవిడ, తెలుసున్న వేరే కులం వాళ్ళు కనబడకుండా, తక్కుతూ, తారుతూ, దొంగలా, తెలియని తమ కులం వాళ్ళిళ్ళకి వెళ్ళి వాయనాలు ఇస్తుందన్న మాట.

నేను వెర్రిమొహం వేసుకుని సావిత్రమ్మ భర్త వేపు చూశాను. ఎందుకంటే అతను బయట వాళ్ళతో మాట్లాడేటప్పుడు, కుల వివక్ష చూపించకూడదని అంటూ వుంటాడు. అతనూ కాస్త ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు.

భార్యతో అన్నాడు, "ఇదిగో! నువ్విలాంటి నోము గనక నోచుకుంటే, అన్ని కులాల వాళ్ళకి వాయనం ఇవ్వాల్సిందే, తెలుసా? నాకు అన్ని కులాల స్నేహితులూ వున్నారు మరి".

ఆవిడ ఈయన్ని ఒక వెర్రివాణ్ణి చూసినట్టుగా చూసి, "అలాగే లెండీ" అంటూ లోపలకెళ్ళి పోయింది.

ఆ అపార్ట్‌మెంటు కాంప్లెక్సులో ఒకావిడైతే, తమ కులస్థుల చేత నోములూ నోయించేసి, వాయనాలు ఎవరికి ఇవ్వాలో, ఎవరికి ఇవ్వకూడదో చెప్తూ, ఓ పెద్ద దిక్కులా వుంటుందట. ఆ పెద్ద దిక్కావిడ ఓ యేడాది నోము నోచుకుంటుంటే, వేరొకావిడ అడిగిందిట, "ఏవమ్మా! మీకు కిందటేడాది తోటే ఈ నోము వుద్యాపనై పోయిందనుకున్నాను. మళ్ళీ ఈ యేడాది కూడా చేశారేం?" అని ఆరాగా.

"ఎందుకడుగుతావు లేమ్మా! కిందటేడాది ఓ అరిష్టం జరిగింది. ఆ నోము రోజున మా ఆయన క్లోజు ఫ్రెండు, భార్యతో సహా మా ఇంటికి వచ్చాడు చూడ్డానికి. ఇంక ఆవిడకి వాయనం ఇవ్వక తప్పలేదు. వాళ్ళు మన వాళ్ళు కాదు అని తరువాత తెలిసింది. దాంతో ఆ యేడాది నోము చెల్లనట్టయింది. అందుకని ఈ యేడాది మళ్ళీ నోచాను" అంది సాగదీస్తూ ఆ పెద్ద దిక్కు.

ఒకసారి ఒక చిన్న కులం ఆవిడని ఆరాగా అడిగాను.

"యేమండీ! ఈ నోములూ, వాయనాలూ, అవీ పెద్ద కులాల వాళ్ళు మీకు ఇస్తారా? మిమ్మల్నసలు నోముల దగ్గరకి పిలుస్తారా?"

"అందరూ పిలవరు గానీ, ఎవరైనా పిలుస్తారు. ఒకసారి ఓ అగ్ర కులస్తులావిడ వాళ్ళింట్లో పూజకని పిలిస్తే వెళ్ళాను. అక్కడికి ఆ పెద్ద దిక్కావిడ కూడా వచ్చింది. నన్ను చూసి ఆ ఇంటి వాళ్ళతో, నాకు వాయనం ఇవ్వద్దనీ, వుత్త ప్రసాదమే పెట్టమనీ అంది. అప్పుడు ఇలాంటినమ్మకాలు లేని ఇంకో అగ్ర కులస్థులావిడ ఆ గృహిణితో, "ఇంటికి పిలిచి అలా అవమానం చెయ్యకూడదు. ఈ రోజుల్లో కూడా ఇంకా కులాలెక్కడేడిశాయి?" అంది. ఆ వాదోపవాదనలు నా ముందరే, నాకు వినబడే లాగే జరిగాయి. అప్పుడా ఇంటావిడ నాక్కూడా వాయనం ఇవ్వబోయింది" అని చెప్పుకొచ్చిందావిడ.

"అయితే మీరప్పుడా వాయనం తీసేసుకున్నారా?" అనడిగాను కంగారుగా.

"లేదండీ! తీసుకోలేదు. నాకు చాలా అవమానం అనిపించింది. 'మీకీ కులాల పిచ్చి వున్నట్టయితే నన్ను పిలిచి వుండకూడదు. నాకీ వాయనం అక్కర్లేదు' అనంటూ లేచిపోయాను. 'మీకు ఇస్తున్నానుగా, వద్దనుకుంటే ఎందుకిస్తానూ?' అని ఆ ఇంటావిడ అంది. నేను, 'వద్దులెండీ. మీరంతా గుంప జంపేలు పడి, ఇష్టం వుండీ, లేకా ఇస్తున్నారు. అలాంటిది నాకెందుకు లెండి' అన్చెప్పి వచ్చేశాను.

ఆవిడలో వున్న ఆ కాస్త చైతన్యానికే, ఆవిడకి చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టాలనిపించింది.

ఇలా అన్నారు

ప్రపంచమంతా ఇట్లా తమ కళ్ళముందు ఇది వరకు మారదని అనుకున్న దానికన్న చాలా యెక్కువగా మారిపోతో వుంటే, దేశాలకి దేశాలు కొట్టుకు పోతూవుంటే, ఇంకా పసుపు, పారాణికోసం, అంటు తప్పాలమీద మెతుకులకోసం, సిగ్గు బిడియాలకోసం. గింజుకులాడే ముసలి అత్తల్నీ, శీల ఆశ్లీలాలకోసం వెంపర్లాడే తెలుగు కథకుల్నీ, బడి టీచర్లనీ, పత్రికా విమర్శకుల్నీ చూసి నవ్వొస్తుంది, దిగులేస్తుంది.

మళ్ళీ ఈ నాడు (1940) లో చలం

సరదా సరదాగా..!

భార్యా భర్తల కొట్లాట తీవ్రస్థాయికి చేరుకుంది.

" మా అమ్మ చెప్పినట్లు విని - మిమ్మల్ని చేసుకోకుండా వుంటే ఎంతో బావుండేది."

అంది భార్య.

"అంటే - నన్ను చేసుకోకుండా ఉంటానికి మీ అమ్మ ప్రయత్నించిందా? అయ్యయ్యో.. ఆమెను పాపం ఎంత అపార్థం చేసుకున్నానూ?- ఆమె దేవత" వాపోయాడతను.

***

సుశీల భర్త వాళ్ళ అత్తగారిని రివాల్వర్‌తో కాల్చిన నేరానికి కోర్టులో నిలబెట్టారు.

"చూడవోయ్! నీ తాగుడే నీ యీ దుస్థితికి కారణం! ఈ తాగుడు వల్లే నీకు మీ అత్తమీద ద్వేషం ఏర్పడింది. ఈ తాగుడు వల్లే నీకు కోపం పెరిగిపోయింది. ఈ తాగుడు వల్లే నువ్ రివాల్వర్ కొన్నావ్! ఈ తాగుడే నిన్ను నీ రివాల్వర్ మీ అత్తగారికి గురిపెట్టేలా చేసింది. ఈ తాగుడే ట్రిగ్గర్ లాగించింది. ఈ తాగుడే గురితప్పేలా చేసింది.."

యర్రంశెట్టి శాయి